

POEMA A PARTIR DE DOUS VERSOS DE LUÍSA VILLALTA.

Vacío, oco.

Vacío, desocupado, deshabitado.

Vacía, desolada

a miña alma

cando miro a alba,

vendo como as ondas

levan a alma do que eu amaba.

Mais o vento non leva a lembranza,

nin o soño dos nosos días de ledicia.

E nas noites escuras,

cando a lúa se reflicte no mar,

recordo o seu sorriso.

Leire Meilán Rodríguez.

3º ESO

IES Nosa Señora dos Ollos Grandes